रहस् *n.* Einsamkeit, Geheimnis; *adv.* im Geheimen, heimlich (*auch* **रहसि**).
रहस्य geheim; *n. adv., auch* Geheimnis.
रहस्यभेद *m.*, **°भेदन** *n.* Verrat eines Geheimnisses.
रहःस्थ in der Einsamkeit weilend.
रंहगण *m. N. eines Rishi, Pl. seines Geschlechts.*
रहोगत in die Einsamkeit gegangen, allein, geheim.
1. **रा, रांति, रातिं** geben, verleihen; *p.p.* **रातं**.
2. **रा** (—°) verleihend.
3. **रा, रांयति** bellen.
4. **रा** *s.* **रै**.
राका *f.* Vollmondstag *u.* die Genie dess.; *oft* °— Vollmonds-.
राकाचन्द्र *m.* Vollmond.
राकानिशा *f.* Vollmondsnacht.
राक्षस, *f.* **ई** den Rakshas eigen. *m.* ein Rakshas (*adj.* —° *f.* **आ**); *N. eines Ministers.*
राक्षसता *f.*, **°त्व** *n.*, **°भाव** *m.* der Zustand eines Rakshas.
राक्षसेन्द्र *m.* der Fürst der Rakshas (Râvaṇa).
***राक्षा** *f.* Lack (*vgl.* **लाक्षा**).
राग *m.* das Färben, Farbe, Röte, Leidenschaft, Verlangen; Neigung *o.* Liebe zu, Freude an (*Loc. o.* —°).
रागबन्ध *m.* Bethätigung der Leidenschaft, Ausdruck, Verve.
रागमय rot *o.* verliebt.
रागलेखा *f.* Farbenstrich.
रागवन्त् = **रागमय**.
रागिता *f.* Verlangen nach (*Loc. o.* —°).
रागिन् gefärbt, rot, leidenschaftlich, verlangend; verliebt in, versessen auf (*Loc. o.* —°).
राघव *m.* Nachkomme Raghu's (*Bein. Daçaratha's, Râma's u. a.*).
राघवपाण्डवीय *n. T. eines Gedichts.*
राङ्कव von der Rañku-Antilope kommend, aus deren Haaren gemacht, wollen.
1. **राज्, रांजति, °ते, रांष्टि** herrschen, gebieten über (*Gen.*), regieren, lenken (*Acc.*); prangen, glänzen, erscheinen als (**इव**). *Caus.* **राजयति, °ते** herrschen, walten; *p.p.* **राजित** prangend, strahlend. **वि** = *Simpl., auch* überragen (*Abl.*); durchleuchten, erhellen (*Acc.*). *Caus.* prangen machen, erleuchten; *p p* **विराजित** erleuchtet, glänzend. **अनुवि** nachlenken *o.* -folgen (*Acc.*).
2. **रांज्** (*Nom.* **रांट्**) *m.* Gebieter, König (*sp. nur* —°).
राज *m.* (*nur* —°) Fürst, König, erster von.
राजक *m.* regulus; —° *auch* = *vor. n.* eine Menge von Königen.
राजकन्यका *u.* **°कन्या** *f.* Königstochter.
राजकर्मन् *n.* Königspflicht, Staatsgeschäft; *auch* Pflicht gegen den K., königlicher Dienst.
राजकार्य *n. dass.*
राजकिल्बिषिन् der als König sündigt.
राजकीय königlich.
राजकुल *n.* Königsgeschlecht *o.* -haus.
राजकृत्य *n.* Königspflicht, Staatsgeschäft.
राजक्रिया *f. dass.*
राजगृह *n.* Königshaus, Palast; *n.* (*u. f.* **ई**) *N. einer Stadt.*
राजजम्बू *f.* ein best. Baum.
राजत, *f.* **ई** silbern; *n.* Silber.
राजतनय, *f.* **आ** Königssohn, -tochter.
राजतरंगिणी *f. T. versch. Werke.*
राजता *f.*, **°त्व** *n.* Königtum, Königswürde.
राजदर्शन *n.* Audienz beim König (*eig.* Anblick des Königs).
राजदार *m. Pl.* des Königs Gattin(nen).
राजदारिका *f.* Königstochter.*
राजदुहितर् *f. dass.*
राजद्वार् *f.*, **°द्वार** *n.* das fürstliche Thor.
राजधर्म *m.* Königspflicht; *Pl.* die Bestimmungen für einen König.
राजधानी *f.* Königsresidenz; **°तस्** = *Abl.*
1. **रांजन्** *m.* König, Herrscher (*oft von Göttern gebr.*), ein Mann aus der Kriegerkaste. *f.* **रांज्ञी** Königin.
2. **राजंन्** Lenkung, Leitung.
राजनय *m.*, **°नीति** *f.* Staats- (*eig.* Königs-) klugheit, Politik.